

Datum van indiening: 17 maart 2021

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De dekolonisatie in het onderwijs aan de hand van structurele samenwerkingen met middenveldorganisaties

Geacht collegelid,

Op verschillende beleidsniveaus wordt er actie ondernomen om onze maatschappij te dekoloniseren. Dekolonisatie in het onderwijs, voor de jongsten van onze maatschappij, is dan ook een prioriteit binnen dit proces van maatschappelijke verandering. Desondanks werd in het Vlaams Parlement vorig jaar het voorstel om het koloniale verleden van België in de eindtermen van de tweede en derde graad van het secundair onderwijs op te nemen helaas weggestemd. Hierdoor komt de verantwoordelijkheid bij de leerkrachten zelf te liggen om de leerlingen in hun klas en in hun school over dat verleden te onderwijzen. Een verleden dat nochtans cruciaal is om bepaalde onwenselijke dynamieken (racisme, xenofobie, discriminatie...) in onze huidige maatschappij beter te begrijpen en tegen te gaan.

De strijd tégen racisme en vóór gelijke kansen blijft relevant. Zeker ook voor de Brusselse samenleving, gekenmerkt door de aanwezigheid van meer dan 182 nationaliteiten op ons grondgebied. Kinderen en jongeren die in deze meer dan kosmopolitische omgeving opgroeien, hebben het recht om op school te leren over hun afkomst. Om niet alleen geschoolde, maar ook gecultiveerde burgers te worden. Niet alleen de talen die leerlingen kennen en spreken, spelen hier een rol in (zie beleidsnota meertaligheid), ook bijvoorbeeld de publieke ruimte en de verschillende culturen van onze hoofdstad spelen hierin een rol. Daarom moet de kwestie van het koloniale verleden in het onderwijs opnieuw worden bekeken, bij voorkeur in alle scholen van Brussel.

Verschillende verenigingen trachten met hun werking een antwoord te bieden op het gebrek aan multiculturele en dekoloniserende benaderingen in het onderwijs: Belgik Mojaik, Bakushinta, Banko, Change, Collectif Mémoire Coloniale... Zij worden vaak geraadpleegd door scholen en andere instellingen, maar ontvangen zelden structurele middelen om een continue werking te garanderen. Sommigen van hen zijn al jaren actief, maar kunnen enkel financiering verkrijgen via tijdelijke projectoproepen of moeten samenwerken met grotere instellingen waar sneller subsidies aan worden verstrekt.

Buiten de financiering van deze verenigingen ontbreekt het ook aan een kader om samenwerkingen met onderwijs- en jeugdinstellingen op een continue manier te garanderen. Nochtans staat in het bestuursakkoord het volgende: *“Het is belangrijk dat alle Brusselse kinderen zich herkennen in het lesmateriaal en de lesmethodes. Voortbouwend op het reeds ontwikkelde aanbod biedt de VGC samen met haar partners op het terrein en het OCB de Brusselse scholen up-to-date en innovatieve leerboeken, methodes en activiteiten. Daarbij heeft ze bijzondere aandacht voor grootstedelijke thema's, de Europese Unie, de diversiteit van de aanwezige culturen, de nabijheid van de andere taalgemeenschap, maar ook bijvoorbeeld voor het koloniale verleden van Brussel en België. De VGC wil ook betrokken zijn bij de vernieuwing van het curriculum door de Vlaamse overheid, onder meer opdat de Brusselse grootstedelijke realiteit voldoende aan bod komt.”*¹

¹ Bestuursakkoord pagina 21 https://www.vgc.be/sites/vgc/files/2019-07/Akkoord-VGC_3.pdf

Daarom zou ik graag weten:

- Hoever staan de inspanningen van het college om in de leerplannen van de scholen elementen op te nemen die verband houden met de kolonisatie en discriminatie naar de verschillende soorten minderheden?
- Welke bevoegdheden heeft het College om wijzigingen te brengen in de leerplannen van de scholen?
- Op welke manier wordt er ingezet op intercultureel dialoog met de jeugd via de onderwijsinstellingen? Welke programma's bestaan hiervoor? Welke structurele kaders bestaan er voor de onderwijsinstellingen om samen te werken met organisaties uit het middenveld die een relevante expertise kunnen aantonen?
- Welke rol kunnen het Onderwijscentrum Brussel en het CLB bijvoorbeeld spelen in dit proces? Wat met de gemeentes ?
- Welke mogelijkheden bestaan er om een kader te creëren voor dekolonisatie in en met het onderwijs voor alle scholen op het Brusselse grondgebied?

Hilde Sabbe